3. உரிமைப் பிரச்சினை.

"தினமலர்" நாளேடு மீது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் 184-வது விதியின்கீழ், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆர். உமாநாத் அவர்கள் தினமலர் நாளேட்டின் மீது உரிமை மீறல் குறித்த பிரச்சினையைக் கொண்டுவர அனுமதி கேட்டிருக்கிறார். அப்பிரச்சினையை எழுப்ப அனுமதி அளிக்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: தலைவர் அவர்களே, திருச்சியிலிருந்து வெளிவரும் தினமலர் பத்திரிகையின் ஆசிரியர், பிரசுரிப்பாளர் இவர்களுக்கு எதிராகத்தான் இந்த உரிமைப் பிரச்சினையைக் கொண்டு வருகிறேனே தவிர, இந்தப் பத்திரிகையின் நிருபர் களிடம் எந்தவிதமான வருத்தமும் கிடையாது. இந்த மாதம் 8 ஆம் தேதியன்று என். ஜி. ஓ.-க்களுடைய பிரச்சினை சம்பந்தமாக ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் பற்றிப் பிரச்சினைகள் எழுப்பப் பட்டபோது எங்களுடைய கட்சியின் தலைவராக இருக்கக்கூடிய தோழர் சங்கரய்யா அவர்கள் எழுந்து அரசாங்க நிலை தனக்கு ஒப்புதல் இல்லையென்று சொல்லி அவர் தலைமையில் எங்கள் க்ரூப் வெளிநடப்புச் செய்தது உங்களுக்கும் தெரியும்.

அதோடு இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியும், ஜனதா கட்சியும், காங்கிரஸ் கட்சியும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் வெளிநடப்புச் செய்தார்கள். எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் இந்த முக்கியமான செய்தியை சுஜாக, கரெக்டாகப் பிரசுரித்தார்கள். ஆனால் திருச்சியிலிருந்து வெளிவரக்கூடிய தினமலர் பத்திரிகையில் முதலில் தீர்மானம் என்ன ஆயிற்று என்று கேட்டதைக் குறிப்பிட்டு விட்டு அதிலே கூறியிருப்பதை அப்படியே படிக்கிறேன்—

. . . . அதனை உடனே எடுத்துக்கொள்ளாததை ஆட்சேபித்து இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியினரும், ஜனதா, காங்கிரஸ், தி. மு. க. ஆகிய கட்சியினரும் சபையிலிருந்து வெளிநடப்புச் செய்தார்கள்.

உழைப்பாளர் முன்னேற்றக் கட்சி, முஸ்லிம் லீக், தேசிய பார்வார்டு பிளாக் கட்சியினர் வெளிநடப்புச் செய்யவில்லை. லத்தீப் மார்க்கபந்து ஆகியோர் பேசுகையில் விரைவில் என். ஜி. ஓ.1க்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள், என்று பிரசுரித்திருக்கிறார்கள்.

1978 மார்ச் 11] [பேரவைத் தலைவர்]

சி. பி. எம். வெளிநடப்புச் செய்தது என்ற செய்தியை பூரணமாக பிளாக் அவுட் செய்து விட்டார்கள். அந்த செய்தியைப் படிக்கக்கூடியவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் சி. பி. எம். உறுப்பினர்கள் சபையில் இருந்தார்களா அல்லது இல்லாமல் மறைந்துவிட்டார்களா என்ற சந்தேகம்கூட வரக்கூடிய முறையில் ஜனங்கள் மத்தியிலும் என். ஜி. ஓ.-க்கள் மத்தியிலும் எங்களைப் பற்றிக் கெட்ட எண்ணம் உண்டாக்கி விடுகிற நோக்கத்தோடு பிரசுரித்திருக்கிறார்கள். டெலிபரேட் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்—ஏற்கனவே மாலை முரசில் ஒரு செய்தி வெளியிடப்பட்டு, அதைப்பற்றி ஆரம்பத்திலேயே கொண்டு வந்தேன். இந்தமாதிரி சம்பவங்கள் பற்றித் தாங்கள் ஒரு முடிவு செய்திருக்கிறீர்கள். எல்லாப் பத்திரிகைகளுக்கும் கைட் லைன்ஸ் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அது தெரிந்தும் இந்தப் பத்திரிகையினுடைய பொறுப்பாளர்கள் இந்தமாதிரிச் செய்திருக்கிறார்கள், உங்கள் டெஸிஷன் தெரிந்தும்கூட டெலிபரேட்டாக இப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் உண்டு. 60 ஏழை பையன்களை இராமநாதபுரத்திலிருந்து கொண்டுவந்து அவர்களுக்கு வெறும் சோறை மட்டும் போட்டு விட்டு வேலை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. உள்நோக்கம் கற்பித்துப் பேசக்கூடாது. பத்திரிகை அந்த செய்தியை வெளியிடவில்லை என்று சொல்லிவிட்டு விட்டுவிடுங்கள். எந்தக் காரணத்திற்காக அவர்கள் சி. பி. எம். ஐ வெறுத்திருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொல்ல முனையக்கூடாது. பத்திரிகையில் அந்தச் செய்தியை அவர்கள் வெளியிடவில்லை, இதனால் எங்களுடைய உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது என்பதோடு விட்டுவிடுங்கள்.

திரு. ரா. உமாநாத்: உள்நோக்கம் கற்பிக்கும் பிரச்சினை கிடையாது. இதிலே இரண்டுவிதமான பிரீச்சஸ் இருக்கின்றன. ஒன்று தெரியாமல் செய்துவிடுவது, இன்னொன்று தெரிந்து செய்வது. . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தெரிந்து செய்கிறார்களா, தெரியாமல் செய்கிறார்களா என்று நான் விளக்கம் கேட்டபிறகு தான் நீங்கள் அப்படிச் சொல்ல வேண்டும். தெரிந்தும் செய்திருக்கலாம், தெரியாமலும் செய்திருக்கலாம். ஆனால் நான்

விளக்கம் கேட்டபிறகு தான் நீங்கள் அந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றிச் சொல்ல முடியும். நான் விளக்கம் கேட்பதற்கு முன்னாலேயே சொல்வது கூடாது.

திரு. ரா. உமாநாத்: அப்படியானால், நீங்கள் விளக்கம் பின்னாலே கேட்பீர்களானால் அப்போது நான் இதைச் சொல்வதற்கு எனக்கு நீங்கள் சந்தர்ப்பம் கொடுப்பீர்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவர்களுக்கு எழுதி அவர்களுடைய பதில் வந்தபிறகுதான் அதைப்பற்றி முடிவு செய்ய முடியும்.

திரு. ரா. உமாநாத்: பதில் வந்ததற்குப்பிறகு, அவர்கள் செய்தது டெலிபரேட்டா இல்லையா என்று நான் சொல்வதற்கு எனக்கு தாங்கள் சந்தர்ப்பம் கொடுப்பீர்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பதில் வந்தபிறகு தானே அதைப்பற்றிச் சொல்ல முடியும்.

திரு. ரா. உமாநாத்: ஏனென்றால் இதிலே இரண்டு வகை இருக்கிறது. டெலிபரேட்டாக இருக்கிறது என்றால் அதற்கு ஒரு முடிவு, இல்லையென்றால் இன்னொரு முடிவு, இரண்டு முடிவுகள் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவர்களுடைய விளக்கத்திற்குப்பிறகு தெரிந்து செய்தார்களா தெரியாமல் செய்தார்களா என்று முடிவு எடுக்க முடியும். இப்போதே தெரிந்து செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி அதற்கு ஒரு காரணத்தையும் சொல்லி பத்திரிகை மீது அப்படிப் பேசக்கூடாது.

திரு. ரா. உமாநாத்: அவர்களுடைய விளக்கத்திற்குப்பிறகு தெரிந்துதான் செய்திருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்வதற்கு—என்னிடம் அதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறது.—ஒரு சந்தர்ப்பம் தருகிறீர்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உங்களைப் பொறுத்தவரை "இந்தப் பத்திரிகை குறிப்பிட்ட கட்சியின் உரிமையை மீறுகிற அளவிற்குச் செய்தியை மறைத்து வெளியிட்டுள்ளது. ஆகவே எங்கள் உரிமை மீறப்பட்டிருக்கிறது" என்று சொல்லிவிட்டு நிறுத்திக் கொள்ளுங்கள். நான் அந்த ஆசிரியரை விளக்கம்

1978 மார்ச் 11] [பேரவைத் தலைவர்]

கேட்டு, கிடைக்கிற பதிலைப் பொறுத்து பிறகு விளக்கம் கேட்கலாம். ஆனால் தற்போது அதற்கு உள்ளே புகுந்து என்ன என்ன காரணங்களினால் அப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அந்தப் பத்திரிகைக்கு அது நல்லதல்ல.

திரு. ரா. உமாநாத் : எனக்கு ப்ரொசீஜர் சம்பந்தமாக ஒரு விளக்கம் வேண்டியிருக்கிறது. பத்திரிகையினுடைய பொறுப்பாளர்கள் தெரிந்து செய்யவில்லை என்று சொல்வதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறது. ஆனால் இந்த சபையினுடைய உறுப்பினர் யாருடைய உரிமை மீறப்பட்டிருக்கிறதோ அவர் தெரிந்துதான் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதற்கு இப்போது சந்தர்ப்பம் இல்லையென்றாலும் கூட பின்னாலே சந்தர்ப்பம் தரப்படுமா என்பதுதான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் தயவுசெய்து எனக்கு ஒரு விளக்கம் தர வேண்டும். தெரிந்து செய்திருக்கிறார்கள் என்று நீங்கள் சொல்வதிலே நான் குறுக்கே நிற்கவில்லை. என்ன காரணத்தினால் என்பது இப்போது வேண்டாம். என்ன காரணத்திற்காக செய்திருக்கிறார்கள் என்று உள்நோக்கம் கற்பிக்காதீர்கள். தெரிந்து செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் போதும் அப்போதுதான் உங்களுடைய உரிமையையும் பாதுகாக்க முடியும், பத்திரிகையினுடைய உரிமையும் பாதுகாக்கப்படும்.

திரு. க. சுப்பு : சார், ஏற்கனவே இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்கள் வந்து இருக்கின்றன. மாலை முரசுப் பத்திரிகை முதலமைச்சர் நான் பேசியதை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி நான் என்ன என்ன பேசவேண்டுமென்று நினைத்தேனோ அதையெல்லாம் சுப்பு பேசி விட்டார் என்று பேச்சை அன்றைக்கு ஆரம்பித்தார்கள், ஆனால் அந்தப் பத்திரிகை என்னுடைய பேச்சைப் போடவில்லை, முதலமைச்சர் பேசியதைப் போட்டார்கள், அதைப் படிக்கிறவர்கள் ஏதோ முதலமைச்சர் பேசியதைத்தான் நான் பேசியிருக்கிறேன் என்று தவறாக நினைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் என்னுடைய அனுமதியில்லாமல் எழுந்து எந்த அடிப்படையும் இல்லாமல் இதனுடைய விளக்கத்தை நீங்களே தர ஆரம்பிக்கிறீர்கள், எப்படி நான் சபையை நடத்துவது ?

திரு. க. சுப்பு : பொதுவாக தாங்கள் பத்திரிகைக்கு ஒரு டைரக்ஷன் கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சுப்பு அவர்களுடைய டைரக்ஷனை நான் கேட்கவில்லை. இந்தப் பிரச்சினையில் தாங்கள் எழுந்து பேசியது தேவை அற்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-00)

திரு. ரா. உமாநாத் : அவர்கள் தெரிந்தே செய்தார்கள் என்று அதற்கான காரணத்தைச் சொல்ல வேண்டாமென்று சொல்லி விட்டீர்கள். இருந்தாலும் அதற்கான சரக்கு என்னிடத்தில் இருக்கிறது என்பதைத் தாங்கள் புரிந்து கொள்வீர்கள். அவர்கள் தெரிந்தே செய்தார்கள். நீங்கள் முடிவு செய்யும்பொழுது தெரிந்தே செய்வதற்கும், தெரியாமல் செய்வதற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தின் அடிப்படையில் முடிவு சொல்ல வேண்டும். தெரியாமல் செய்தோம் என்று அவர்கள் சொல்லி, அதற்கான வருத்தத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு மன்னிப்புக் கொடுக்கப்படுவது உண்டு. தெரிந்தே செய்வது என்று சொன்னால், இப்பொழுது என்னுடைய வேண்டுகோள் என்னவென்றால், அதை ஸ்டெரெய்ட்டாக கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டும். இல்லையென்றால், அன்றைக்கு நான் சொன்னதைப் போல, லோக்சபாவில் இருக்கும் பிரிசீடென்ட் உங்களுடைய ஆபீசில் கிடைத்திருக்கிறது. லோக் சபாவில் கமிட்டிக்கு அனுப்பவில்லையென்றால், லோக்சபாவில் கொடுத்திருக்கும் முடிவு, நவசக்தியின் மேல் நாங்கள் ரெய்ஸ் பண்ணியதன் முடிவு லைப்ரரிக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள், மூன்று நாட்கள். . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது தாங்கள் ஏற்கனவே சொன்னது. எனக்குள்ள பிரச்னை, தெரிந்துதான் செய்தார்கள் என்றால் அதுகுறித்து மோஷன் மூவ் செய்வதற்கான சந்தர்ப்பம் உறுப்பினர்களுக்கு உண்டு. தெரியாமல் செய்தோம் என்று சொல்வார்களேயானால் அதை அவைத் தலைவரின் முடிவுக்கு விடுவது நீண்டகால மரபு.

தினமலர் நாளேட்டின் ஆசிரியருக்கு இதுகுறித்து எழுதிக் கேட்டு பிறகு எனது தீர்ப்பை அளிக்கிறேன்.